

ILLVSTRISSIMI VIRT
PETRI DE MARCA
ARCHIEPISCOPI PARISIENSIS
DISSERTATIONVM
DE CONCORDIA
SACERDOTII ET IMPERII
S E V
DE LIBERTATIBVS
ECCLESIAE GALLICANAE
LIBRI OCTO.
QVIBVS ACCESSERVNT EIVSDEM AVCTORIS
DISSERTATIONES ECCLESIASTICAE
VARII ARGUMENTI.

Nec non IVSTI HENNINGI BOEHMERI Selectae observationes
libros de Concordia illustrantes.

In hac novissima editione adiiciuntur CARMINI FIMIANT Annotationes id
PETRI DE MARCA Concordiam & Opuscula, atque
Annotations in selectas BOEHMERI Observationes.

NEAPOLI
APVD VINCENTIVM VRSINVM MDCCCLXXI
SYMTIENVS FRANCISCI ORTAE.

SUPERIORVM FACULTATE.

V

VIRO SVPERILLVSTRI
PETRO SEGVIERIO
GALLIARVM CANCELLARIO.

PROVIDENTIA DEI factum arbitror, IL-
LVSTRISSIME DOMINE, ut edendorum li-
brorum de Concordia Sacerdotii & Imperii
a viro pacis amantissimo compositorum ca-
ptum consilium fuerit eodem ferme tempore,
quo dissociata est concordia Summi Pontificis
& Regis Christianissimi, quae nuper inter-
rupta fuit fato concordiae raro sempiternae.
Arduum enim est, eodem loco potentiam &
concordiam esse. Quapropter bene cum rebus humanis agitur, quo-
ties mortalium aliquis ita compositus & temperatus invenitur, ut
pacem quam bellum malit, & rationem initre non recusat retinen-
dae concordiae inter Principes; procul a turbulentis veterum Bri-
tannorum moribus, qui pacis incommoda differentes, aequa discordia
praepositorum, aequa concordiam subiectis exitiosam esse aiebant.
Immensum a seditione illa persuasione absuit interpres hic pacis &
concordiae, eius Dissertationes de Concordia Sacerdotii & Imperii
sub felicibus tui nominis auspiciis in lucem nunc emituntur, VIR
ILLVSTRISSIME. Hic enim, quum intelligeret, breve esse confinium
pacis & belli, ac vitari via posse, quin Sacerdotii & Imperii
concordia interdum dissolvatur, arctissimis licet vinculis adstricta,
en eaque discordia necessario oriri perniciem cum magna reipublicae
calamitate coniunctam, omne studium omnemque industriam suam
in id convertit, ut modum commonstraret, quo res ad concordiam
adducerentur, si caeco casu & volubilitate fortunae Regnum & Sa-
cerdotium inter se committerentur, vel si statim revocari concor-
dia non posset, rempublicam summa dignitate defendere liceret, ac
tamen interim debita Sedi Apostolicae reverentia non omitteretur. In
quo argumento adeo feliciter versatus est, ut facile deinceps futu-
rum sic occurrere discordiis, habiturusque sit orbis Christianus re-
media

STEPHANI BALVZII TUTELENSIS

P R A E F A T I O

A D L E C T O R E M.

RAECLARE Germanicus apud Tacitum in secundo annalium libro, *Non hoc praecipuum amicorum munus est*, inquit, *prosequi defunctum ignavo uestu, sed quae voluerit meminisse, quae mandaverit exsequi*. Defeo equidem illustrissimum virum ac sempiterna memoria dignum Petrum de Marca, Archiepiscopum Parisiensem, optimum Moeценатем ac patronum meum; ac tamenetsi lamenta & lacrymas fortasse aliquando deponam, nam hanc non depositisse me, vere dicere possum; dolorem tamen ac tristitiam ponere non velim, semperque *meminero mandatorum eius*. Mandavit autem ille supremis sermonibus, ut curam susciperem incubationum eius, sive earum, quae iam editae fuerant, sive etiam illarum, quae nondum prodierant in lucem. Sciebam, destinasse illum nova editione donare Dissertationes de Concordia Sacerdotii & Imperii, si diutius in vita fuissem, illisque addere libros, qui promissi ab eo in praefatione fuerant, pulcro sane & utili consilio. Ea de causa quum, illo mortuo, relegerem schedas eius, putavi debere me ab illarum Dissertationum editione incipere in exsequendis mandatis eius. Accessit deinde auctoritas illustrissimi viri Francisci Bosqueti, Episcopi Monspeliensis, virtutum & litterarum antistitis: qui pro veteri amicitia, quae illi cum Marca fuit, & pro eximia quadam in me propensione, me statim verbis amantissimis & honorifcentissimis hortatus est, ut quamprimum me accingerem ad novam earum editionem, cuius adornandae consilium ab Auctore non ita pridem captum fuisse noverat. Et ut vehementius me, licet ad id sponte currentem & mandato Moeценatis adstrictum, incitaret, additionem quamdam postea misit, quae edita est in capite primo libri secundi, cuiusque scribendae occasionem deprehendere poteris, lector, in epistola, quam vir illustrissimus ad me pro sua humanitate tam scripsit, quae edita est inter elogia. Multi praeterea amicorum me crebro monuerunt, ut libros istos editionis honore donarem, nihil posse me praeclarius aut pulchius efficere pro Gallicanae Ecclesiae & istius florentissimi Regni gloria; debere me etiam istud memoriae illustrissimi Archiepiscopi,

DE CONCORDIA SACERDOTII ET IMPERII,

S E V

DE LIBERTATIBVS ECCLESIAE GALLICANAЕ

DISSERTATIONVM

L I B E R P R I M V S.

C A P . I.

De consilio Auctoris, & variis schismatum caussis.

S Y N O P S I S .

I. Ex editione voluminum de Libertatibus Ecclesiae Gallicanae calumnia schismatis impacta est Gallis famoso quodam libello, & Libertates contumelias affectae. Inde nata occasio harum Dissertationum.

II. Refellitur calumnia ex iis, quae gesta sunt post eorum voluminum editionem: quae damnata sacri Consistorii decreto, & Episcoporum sententia, Libertatibus illaeſis.

III. Qui Libertates illas religioſe expendit, viam schismatis præcludit, non restudit. Frequentiores contentiones ab inva-

Tion. I. sam jurisdictionem; unde bella & schismata.

IV. Schisma Graecorum originem trahit ex usurpatione Dioceſeon. Leo Isaurus ob Imagines damnatas excommunicatus, Illyrici dioceſim a Romana Ecclesia avulsam Constantinopolitanae tribuit.

V. Hadrianus I. hanc fruſtra repetit in septima Synodo. Minatur excommunicatio nem. Nicolai petitione excidit, & a Bulgaria dioceſi depulſus est.

VI. Ignatius, pulso Photio, reſtitutus ope Hadriani II., Bulgaria ſibi addici en-

A

ra,